

Sanjushichi bodaibunpo

Kommentárok Dógen mester (1200-1253.) szövegéhez, a Sanjushichi bodaibunpohoz, a Felébredés harminchét szárnyához.

Zazen közben mindenki Buddhává válik. De ha erre gondolunk, nem tudjuk elhinni. „Én, Buddha?” Ez lehetetlen. Folytatni a zazent, az lemondani erről az énről. Ha lemondunk arról a világról, ami elválaszt engem és Buddhát, akkor helyes látásmódunk lesz a testünkben itt és most. Személyesen megismerjük az igazi eredetiségünket. A shikantaza ez a test és tudat, ami megmarad. Amikor a saját testetekkel látjátok ezt, ti magatok is Buddha vagytok. Sanjushichi azt jelenti harminchét, ez nagyon egyszerre. A nyolcórás ösvény második tagja a helyes gondolkodás. Dógen mester azt mondja: „Amikor birtokoljuk ezt a helyes gondolkodást, a tíz irány összes Buddhája létezik. Amikor a Buddhák megjelennek a tíz irányból, az a helyes gondolkodás pillanata. A helyes gondolkodás sem a miénk, sem a többieké. És bár csak a jelenben jelenik meg, olyannak kell lennie, mint Buddháé Benaresben.” Ugyanazzal a gondolkodással kell bírni, mint Sákjamuni. Egy öreg Buddha azt mondta: gondolkodni gondolkodás nélkül. Hogyan? Hishiryo, ez a helyes gondolkodás. Maradjatok ülve, amíg a zafutok szét nem esik a zafutokra, ez a helyes gondolkodás. Egy szerzetes megkérdezte Yakusant:

Hogyan lehet gondolkodni a nem-gondolkodásból? – Yakusan így válaszolt:

Hishiryo. A zazen nem gondolkodás. Különbözik a gondolkodástól. Ha követjük és fejlesztjük a gondolatainkat, az agy ideges lesz. De ugyanakkor nem is a gondolatok hiánya. Nem nem-gondolkodás. Sok meditációban a szatori a gondolkodás hiánya. „Kómában voltam, rendkívüli volt!” A tudat elsötétül, a test elgyengül. Ez a meditáció veszélye. Ezért fontos a kyosaku. Ha valaki alszik, a kyosakunak erősen kell ütnie. Együttérzésből. Sem kontin, sem szanran. A hishiryo sem gondolkodás, sem nem-gondolkodás. Mi ez? Ha megpróbálunk gondolkodni róla, még bonyolultabbak leszünk. Hogy lehet megmagyarázni valamit, ami nem is gondolkodás, és nem is nem-gondolkodás? Sokféle gondolkodás van: egzisztencializmus, strukturalizmus, filozófiai gondolkodás, vallásos gondolkodás, a vallások, híres emberek, Mao Ce Tung gondolkodása. De a hishiryo az, amikor az agyunk visszatér a normális állapotába. Ebben a normális állapotban, ha a filozófiára gondoltok, nem alkottok rendszereket, ha Istenre gondoltok, nem alkottok rejtélyeket. Ha önmagatokra gondoltok, nem teremtetek egoizmust, ha a többiekre gondoltok, nem teremtetek irigységet. Minden karma azonnal el van vágva. Ez a helyes gondolkodás. Akárhol is legyen, akárhova is menjen a tíz irányba, minden helyen, Buddha megjelenik. Így Yakusan azt válaszolta a tanítványának: Hishiryo, túl a gondolkodáson. Ez a tudatunk természete, önmagunk lényege. A normális állapot nem eszme, nem kategória, ez a végtelen út, felmérhetetlen. Ez Sákjamuni Buddha gondolkodása. A világegyetem gondolkodása. Az emberek könyveket írnak a nagy emberek, nagy egyházi személyek gondolkodásáról, de az igazi vallásos gondolkodás csak a jelenben jelenik meg, itt és most, nem mérhető, nem átalakítható. Mestertől tanítványnak adódik át, hasonlóan egy élőláncnak. Az összes gondolkodást rendszerbe foglalják: kapitalizmus, marxizmus, de ami friss és új, az csak ebben a testben és tudatban jelenik meg. Tehát a helyes tartásból jön a helyes lélegzés, a helyes lélegzésből a helyes gondolkodás. Addig ülni a zafun, míg szétporlad, ez az eredeti gondolkodásunk. A hishiryo tudatosság.